

فریاد مردم از حنجره ملالی جویا

نالہ را ہر چند میخوام پنهان درکشم
سینہ میگوید کہ من تنگ آمدم فریاد کن

بلی هموطن! نالہ های این ملت درد رسیده آهسته آهسته فریاد میشوند و این فریاد امروز از حنجره نمایندگان بر حق مردم ملالی جویا ها و رمضان بشردوستانها برون میشوند. بگذار این فریاد ها از کران تا کران و از آسیا تا به امریکا و اروپا و استرلیا بگوش جهانیان برسد و همه بدانند کہ مقامات و پالیسی سازان قصر سفید و پنتاگون چه خواب های وحشت ناکی برای افغانستان دیده اند. بگذار عدہ از خدا و مردم بیخبر در پارلمان فرمایشی و حکومت فرسایشی در کابل بدانند کہ این ملت بی دفاع و بیبنا، فریاد رسی دارند و دلی برای شان می طپد. از ملالی جویا نخواهید کہ به زبان دیپلوماتیک و با خاطر آرام درد ملت را بیدردانه به شما پیشکش کند، تا خاطر آسوده شما نا راحت نشود و خواب خوش تان پریشان. منتظر نباشید کہ با جنایتکاران جنگی و قاچاقچیان مواد مخدر کہ در پارلمان و حکومت لم داده اند و هنوز هم خون ملت را نامردانه می مکند، با احترام برخورد شود. این جرسومه های فساد آنقدر آلوده و کثیف اند و تا خر خرہ در لجن فرو رفته اند کہ نگو و نپرس. این چوچه های انگریز بجز جنایت و خیانت و شقاوت و بربریت و تفرقه اندازی و دروغ پراکنی و فریب و نیرنگ و ریا، چیزی دیگری از استاد شان نیاموخته اند. با این ها نمیشود به ملایمت صحبت کرد. به اینها باید گفت :

گوش کر بفروش، گوش خر بخر

گوش خر بهتر بود از گوش کر

این ملت درد دیده بیست و هشت سال است کہ نالہ سر داده اند ولی گوش شنوایی نیست کہ نیست. بگذار این نالہ ها فریاد شوند. بگذار ملالی جویا ها درد مردم را فریاد کنند. بگذار فریاد صنوبر ها و آمنہ ها و... بگوش کر فرمانروایان قصر سفید برسد.

در کشور من و تو هموطن هر روز به دخترکان چهار پنج ساله و مادران هفتاد ساله تجاوز میشود. اطفال مظلومی از آغوش مادر بزور تفنگ کشیده شده و با سگ جنگی معاوضه شده و دستجمعی به آنها تجاوز میشود. در کشور من و تو هموطن هر روز گور های دستجمعی کشف میشوند. در هر گوری چهار صد (۴۰۰) تا پنجصد (۵۰۰) نفر از بهترین فرزندان وطن من و تو یا زنده بگور شده اند و یا با دستان بسته از عقب گلوله باران شده اند. جانپان خلقی و پرچمی را شہامت چشم به چشم شدن با پدر و برادر من و تو نبوده است. مسؤولین این جنایات وحشتناک امروز در پارلمان کشور لم داده اند و هر روز در صدد توطئه دیگری و جنایت دیگری هستند. مسؤولین این همه جنایات و خیانتها و وطن فروشی حتی در داخل پارلمان صدای نماینده بر حق مردم ملالی جویا را با هزار و یک توطئه میخوانند خاموش سازند. از بوتل آب پرتاب کردن تا چپلک و چپلی و قطی نسوار گرفته تا قطع کردن مایک. از فحش و ناسزا گفتن تا تحدید کردن به مرگ و... ولی این صدای رسا، فریاد ملت است و فریاد مردم را خاموش ساختن، خواب است و خیال است و محال.

هموطن! چگونه امکان دارد با افرادی کہ به حریم خانه ما تجاوز کرده اند، هزاران هزار کودک را یتیم و صد ها هزار مادر افغان را بیوه و بی سرپرست نموده اند و به ده ها و صد ها هزار از خواهران و مادران هموطن من و تو نامردانه تجاوز کرده اند، با زبان ملایم و دیپلوماتیک حرف زد؟ چگونه میشود با آنانیکہ به سر ها میخ کوبیده اند و رقص مرده و رقص زنده را بالای هموطنان من و تو اجرا کرده و لذت برده اند، آرام صحبت کرد؟ چگونه امکان دارد با آنانیکہ کابل زیبا را به تلی از خاک مبدل ساختند و افسانہ هزاره و ازبک و تاجک و پشتون سر دادند تا آب را گل آلود کرده و به اهداف پلید خویش برسند، با زبان چرب و نرم بفهماند کہ خیانت بس است؟

به فحوای گفته مشهور (هر کہ را دردی رسد ناچار گوید وای وای) و این درد جانسوز را کسی تا مغز استخوان احساس میکند و فریاد وای وای سر میدهد کہ از متن جنایت و فاجعه برخاسته باشد، نہ افرادی چون (سیمین عمر) ها کہ فکر میکنند علت و علل تمام جنایات دردناک و استخوان سوزیکہ در افغانستان در بیش از دو دهہ گذشته رخ داده است، چادر است. تو گویی اگر تمام زنان افغان حجاب را مراعات میکردند و چادر بسر میداشتند (کہ اکثریت داشتند و دارند هنوز)، هرگز این همه جنایت و شقاوت رخ نمی داد. از (سیمین عمر) ها تا امروز هیچ کسی حتی برای یکبار هم نام افغانستان را نشنیده است. (سیمین عمر) ها از درد مردم و از رنج مردم بیگانه اند سیمین جان در حصار (چادر) خویش اسیر است. چادریکہ گلبدین حکمتیار بر سرش انداخته است و از زیر همین چادر گلبدین (نوای مسافر) سرداده است. جالب این است کہ سیمین جان مدعی است هر روز چندین تلفون از خلقی ها و پرچمی ها دریافت میکند کہ برایش میگویند (از روزیکہ ما پروگرام های شما را می بینیم و می شنویم بیشتر به اسلام رو می آوریم. شما ما را مسلمان ساختید و...). سیمین جان مغرور مشو، (گلاب زوی) هم مسلمان شده است. (علمی)

هم مسلمان شده است. (نجیب) هم در مهمان خانه ملل متحد در کابل پنج وقت نماز به جماعت میخواند، شاید (سروری جلاد) هم در زندان به خدا روی آورده باشد و... شاید این وطن فروشان پروگرام تلویزیونی (نوای مسافر) را دیده باشند. واقعا سیمین جان، جهاد تو، جهاد اکبر است. (سیمین جان) اعتراض دارد که چرا ملالی جویا به کلیسا رفته و مشکلات مردم افغانستان را با امریکایی ها در میان گذاشته است و از این شکایت دارد که چرا در آن کلیسا برای (راوا) اعانه جمع آوری می شد. به (سیمین جان) باید گفت که رفتن به کلیسا به منزله عیسوی شدن نیست، همانطوریکه به مسجد رفتن دلیل مسلمان شدن، ولی فرقی که وجود دارد این است که در کلیسا، سیاست های غلط مقامات امریکایی در قبال افغانستان و مردم مظلوم آن به سمع مردم امریکا رسانده میشود، ولی در مسجد امریکایی وجود ندارد که به درد دل افغان گوش دهد و فریاد مردم را به گوش رهبران شان برساند. و دیگر اینکه در مسجد (سیمین جان) بیشتر بفر فکر انداختن چادر به سر زنان اند تا فکر مملکت و مردم و بیشتر شاید بدین فکر اندر باشند که چند پرچمی را مسلمان سازند. و اما در مورد اعانه به (راوا) خدمت خواهر ما باید عرض کرد که هرگاه (ملالی جویا) را به مسجدی دعوت کردی، میتوانی برای حزب اسلامی گلبدین حکمتیار اعانه جمع نمایی تا چادر نو ای برایت بخرد. (راوا) نه خون برادر ترا ریخته است و نه به خواهر و مادر کس تجاوز کرده است. (راوا) نه افغانستان را فروخته است و نه هم کابل را به ویرانه مبدل ساخته است. (راوا) نه بینی بریده است و نه گوش و نه هم به فرق انسانی میخ کوبیده است و... (اخوانی کک) های فقیر را عادت بر این است که هر که با آنها نیست، یا (راوائی) است یا (شعله ئی) و یا هم (افغان ملتی). و بدین حساب ۹۹ فیصد مردم افغانستان یا باید (شعله ئی) باشند یا (راوائی) و یا هم (افغان ملتی). میترسم که روزی ادعا کنند که خلقی ها و پرچمی ها هم افغان ملتی و شعله ئی اند.

و اما آنانیکه اخوانی نیستند و اعتراض دارند که چرا به کرزی توهین شد و یا چرا پارلمان، (باغ وحش) گفته شد و... و یا هم ادعا دارند که (همینکه ملالی جویا به امریکا و اروپا آمده و بالای وکلای پارلمان و اعضای حکومت انتقاد میکند، خودش دیموکراسی است و...)، حتماً یا شوهر یا برادر یا پسر و یا هم یکی از اقوام شان در همان پارلمان و حکومت حضور دارند و خواهی خواهی درصدد دفاع بر می آیند، ورنه پارلمانیکه جنایتکاران جنگی در داخل آن همدیگر بخشی کنند و پارلمانیکه جبهه مشترکی از جنایتکاران تشکیل شده و به ریش رئیس جمهور بخندند. پارلمانیکه خبرنگاران در داخل آن لت و کوب و توهین و تحقیر شوند. پارلمانیکه بوت و چپلک و کلوش به سر و روی همدیگر بکوبند. پارلمانیکه شیشه های آن سیاه رنگ شود تا خبرنگاران از داخل تالار گزارش تهیه کرده نتوانند. پارلمانیکه رئیس پارلمان عضو جبهه ای از جنایتکاران جنگی باشد که یکی از اعضای آن رئیس همان جبهه است. پارلمانیکه وکلا صرف در غم از دیداد معاشات و پاسپورت های دیپلوماتیک باشند. پارلمانیکه تنها و تنها مصارف نقل بادامی و خسته شور آن ملیون ها افغان باشد و... به چنین پارلمان چه باید اسم گذاشت به جز از (باغ وحش). البته ملالی جویا متذکر شد که بین وکلای واقعی مردم و جنگ سالاران و قاچاقچیان مواد مخدر که به زر و زور و تزویر آمده اند و با تأسف که اکثریت هم هستند، دیواری به بلندی دیوار چین وجود دارد.

چند هموطن ما از امریکا و شاید هم اروپا به پارلمان راه یافته اند که در اوائل موجب دلگرمی و امیدواری هموطنان ما در خارج از کشور گردید، ولی با هزاران درد و دریغ که با گذشت زمان، کوچکترین حرکتی از این هموطنان ما در داخل پارلمان به مشاهد نرسید. فقط حاضری دادند و کارت سرخ و سبز بالا کردند و آرام لمیدند و ماه شش هزار دالر درجیب کردند و بفر خانه و موتر و حسابات بانکی خویش شدند. این هموطنان تحصیل کرده و خارج دیده ما را حتی جرئت تحریم کردن جلسات فرمایشی (منشور به اصطلاح مصالحه ملی) نبود. این صرف ملالی جویا و داکتر بشر دوست و دو سه نفر دیگر بودند که به عنوان اعتراض تالار را ترک کردند. حال باید صد آفرین و هزاران مرحبا گفت به ملالی جویا و امثال شان که با شهامت کم نظیری صدا و ناله ای مردم مظلوم خود را فریاد میکند و کاخ جباران و زورگویان را به لرزه در می آورد. ملالی جویا در شرایطی فریاد اعتراض بلند میکند که نماینده سیاف و هابی در پارلمان از چوکی عقبی با دستان آغشته بخون خویش شانه های وی را محکم گرفته و فشار میدهد که از جایش برنخیزد. وی در حالی ناله های درد ناک مردم خود را فریاد میکند که در داخل کشور و در داخل پارلمان فرمایشی هر روز به مرگ تحدید میشود و در خارج از کشور پادوان کثیف جنگ سالاران و چادر پوشان گلبدینی از برای چند سکه ای، با روسیاهی تمام مشغول تاپه زدن به این اسطوره مقاومت و این نمونه کامل یک زن شجاع افغان، هستند.

سیم را نابود باید کرد کاین شیئی پلید
مومن صد ساله را یکروزه کافر میکند

پایان
